

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۳۰

واحد فقیري

ولي د امریکا مشرانو ابدی او ناکامو جنگونو ته مخه کړې ده؟ ولي امریکایان چوپ دي؟

بناغلی ویلیم استور د امریکا د هوایی قواوو متقاعد ډگروال دی، او اوس د تاریخ پروفیسور دی. بناغلی استور د اکتوبر پر ۲۶ په اشیا ټایمز کې لیکي: په افغانستان کې د امریکا جنگ ۱۸ کلن سو، او په عراق کې ۱۶ کلن سو. په عین زمان کې په یمن، سوریه، سومالیا، نېجیر، او نورو افریقایي هیوادونو کې د امریکا بې پایانه جنگونه دوام لري. بده لا دا چې ترمپ غواړي چې د ایران سره هم جنگ شروع کړي.

امریکایان باید رابین سي، او دا مهم سوال مطرح کړي چې ولي امریکایي مشران د جهان په گوټ گوټ کې د جنگ په نیت وتلي دي؟

حقیقت دا دی چې د امریکایي مشرانو لپاره د دایمي جنگونو د جوړولو ستر محرکونه «اقتصادي گټې او قدرت» دی. د تلپاته جنگونو بل فرهنگي عامل دا دی چې جنگ د امریکایانو په خټه کې اخیستل سوی دی. جنگ یوه داسې قوه ده چې د امریکایانو ژوند ته هدف او معنی ورکوي.

په تاریخي لحاظ، مور امریکایان خشن او جگره خلگ یو. تشدد او مرگ ژوبله مو خوښېږي. مور مدام غواړو چې خلک زموږ څخه یو خشن او زیر تصور ولري. همدا علت دی چې مور خپلو عسکرو ته د «سلحشور او جنگیالی» خطاب کوو، نه د عسکرو. زموږ د موټرانو پر شا لیکل سوي وي، «خدای، توپک، او شجاعت امریکا آزاده ساتلي ده.» نو لهذا، د جهان د آزادولو لپاره باید همدا درې واره صادر کړو.

له پورتنو دلایلو سره سیاسي اعتبار، نوم او نښان هم ور اضافه کړی. د امریکا هیڅ جمهور رئیس نه غواړي چې کمزوری ښکاره سي، او پدې تیرو څو لسيزو کې له یو جنگه راوتل د یوه جمهور رئیس لپاره د کمزورتیا او ضعف تعریف دی. همدا وجه ده چې جمهور رئیس ترمپ نه غواړي چې د امریکا په تاریخ کې پدې شهرت پدې کړي چې افغانستان او عراق ئې «بایلود.» دا خبره د وینتنام د جنگ په برخه کې د جمهور رئیسانو جانسن او نیکسن په اړه صدق کوي. نو لهذا پدې پېړۍ کې د انتخاباتو د بایلودلو ډار زموږ هیواد په ناتمامه جنگونو کې را ایسار کړی دی. امریکایي جنرالان هم له ماتي څخه کرکه لری. له شکستونو څخه همدا ډار هغوی دپته مجبور وي چې ابدی جنگونو ته ادامه ورکړي.

د واشنگتن ژورو خیالیافیو همدا درواغجن درک لا غښتلی کړی دی، او د ابدی جنگونو سبب ګرځېدلی دی. زموږ سیاسيون عموماً زموږ عسکرو ته د «آزادی د جنگیالیو» خطاب کوي. جورج بوش د یموکراسۍ او بڼه ژوند د خورولو تر عنوان لاندې خونړي جنگونه پیل کړل. خو وروسته مور پدې پوهه سو چې دا ډول جنگونه د تروریزم په خورولو کې لا مرسته وکړه.

په عین زمان کې، زموږ سیاسي او نظامي مشران مور ته د همدې بې انجامه جنگونو په اړه غلط تصویر وړاندې کوي. هغوی مور ته وايي چې زموږ وسلې «سمارټ او هوښیاري» دي، او د تروریزم د سرطان دقیقه جراحي کوي، په تېره بیا د اسلامي افراطیت. خو واقعیت دا دی چې همدا په اصطلاح «سمارټ او زرنگ» بمونه بېخي کم عقلم دي. د عامي وژني باعث ګرځي، او په جهان کې د بې دفاع خلکو د بېخایه کېدو سبب ګرځي.

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولی

زموږ د مشرانو د دغو درواجنو ادعاوو بل اړخ دا دی چې هغوی مور ته وایي چې همدا سرسام آور نظامي مصارف زموږ د بني او روښانه آیندې لپاره سرمايه گذاري ده. مور ته ويل کېږي چې د دفاع وزارت د امریکا بانک دی. مور ته ويل کېږي چې په نظامي برخه کې پانگونه نوي کارونه خلقي، د امریکا د اقتصادي رقابت ژبه لا تېره ساتي، او راته وایي چې جنگ د امریکا اساسي بزنس دی. (ښايی هغوی رشتيا وایي!)

دغه راز، هغه امریکائي سياستوال چې خارجي جنگونه ته لمن وهي، هغوی تل زموږ هېروگان وي. فقيد سناتور جان مکین د همدې خلکو له جملې څخه وو. د هغه پر مرگ زموږ نظامي کمپينو زياتي اوښکي توی کړي.

بلخوا، زموږ اردو په زياتېدونکي توگه محافظه کاره کېږي، د يوه تحقيق پر اساس ۶۴٪ امریکائي افسران ځانونه جمهوري پال تلقي کوي، او يوازي ۸٪ فيصده افسران ځان ديموکرات بولي. زموږ د فوج عالي رتبه جنرال قريب ۹۰٪ فيصده جمهوري پال دي. مور لگيا يو د شوروي اتحاد غوندي يو فوج ايجادوو، مانا دا چې که چيري تاسي محافظه کاره نه ياست، تاسي په اردو کې د پرمختگ چانس نه لرئ. لنډه دا چې زموږ اردو په زياتېدونکي توگه سياسي او محافظه کاره کېږي. مور پخپله اردو کې سياسي تنوع خفه کوو.

بل پلو، زموږ جامعه په زياتېدونکي توگه نظامي سوي ده، خو ځوان امریکايان په اردو کې ځانونه نه شاملوي. زموږ مشران همدې فوج ته «زموږ د نسل بهترين استازي» خطاب کوي. د اردو لپاره د امریکايانو همدا تعريف او تمجيد درواغجن دی، ځکه امریکائي ځوانان په فوج کې د پخوا په شان ځانونه نه شاملوي.

د دفاع وزارت مدام هڅه کوي چې زموږ عسکران د هيرگانو په نامه ياد سي، دا ځکه چې پنتگان غواړي چې د هر راز انتقاد څخه ځان بچ کړي، او نه غواړي چې د هغو جنگونو په اړه حساب او کتاب ته حاضر سي چې واقعاً په تاريخي ماتو بدل سوي دي.

له بده مرغه نن سبا، امریکايانو د فوج سره ډيره فاصله پيدا کړي ده، خو په حال کې زيات احترام ورته لري. مور تل خپل پوځ ته چکچکي کوي. د عامه افکارو سروې ښيي چې د امریکا اردو تر جمهوري رياست، تر کانگرس، تر سترې محکمې، او تر ميډيا زيات معتبره او د باور وړ موسسه ده. مگر حق دا دی چې مور بايد دا ابدي جنگونو ته چکچکي و نه کړو، بلکې بايد حساب او کتاب ورسره وکړو.

مور دا بايد په ياد ولرو چې د امریکا د دفاع وزارت په وينتام، عراق، او افغانستان کې بری نه دی تر لاسه کړی، بلکې دننه په متحده ايالاتو کې کامياب سوي دی. پنتگان مور پدې قانع کړي يو چې بي حسابې پيسې ور پمپ کړو، او هغوی پدې وتوانو چې بي پایانه جنگونو ته کش ور کړي.

زموږ جمهور رئيسان تل کوبښ کوي چې جنرالان ئې حمايت وکړي، د جنرالانو د برکت لاس ئې پر سر غوړېدلی وي.

څه موده پخوا، ما د خپل ايالت سناتوري ته د شکايت يو ليک ورواستاوه. پدې ليک ما د ابدي جنگونو په اړه شکايت کړی وو. زما د سناتوري جواب دا وو: «زموږ امریکائي عسکر سرسخته، سمارت، او بهادر دي. هغوی زموږ د حفاظت لپاره سترې قربانۍ ورکوي. مور د هغوی د احسان پورې يو، او بايد د هغوی خدمت ته په درنه سترگه وگورو.»

د امریکا د يوه متقاعد افسر په توگه، زما د سناتوري جواب ما ته د راحت او فخر احساس راکړ، خو زما د ليک هدف د چکچکو تر لاسه کول نه ول. زما سناتوري علاوه کړي ول، «زه د تروريزم پر ضد د خپلو پوځيانو د عملياتو حمايت کوم. ځکه دا عمليات محدود او هدفمن دي، او اساسي مطلب ئې د هغو افراطيانو محوه کول دي چې د امریکا ملي امنيت ته ئې خطر موجه کړی دی. پدې دوښمنانو کې القاعده، داعش، نور محلي ترورستان، او په وطن کې دننه دهشت گران شامل دي.»

په آخر کې، زما سناتوري راته ليکي ول، «زموږ خارجي پالیسي بايد سمارت، خشنه، او پراگماتيکه وي. مور بايد د خپلو ټولو امکاناتو څخه د خپلو ملي گټو د ساتلو په غرض استفاده وکړو. ځکه غښتلې دپلوماسي بايد قوي اردو تر شا ولري.»

د دې جواب تر لوست وروسته به تاسو دا گومان کړی وي چې ښايي زما سناتور يو ښه، غټ، سپين جمهوريپال وي، خو داسې نه ده. زما سناتور مېرمن وارن ده، او هغه يوه مترقي ديموکراته گنل کېږي.

که څه هم پر ما سناتور وارن گرانه ده، او د هغې د کمپین سره مې مالي مرسته کړې ده. خو لدې سره سره د هغې په جواب کې د امریکا د ابدې جنګونو په باره کې کوم انتقاد نه وو. نه هم هغې د پنتاګون سرسام آور ه مصارفو او ضایعاتو ته کومه اشاره کړې ده. البته دا باید ووايم چې د امریکا محافظه کاران سناتور وړان یوه سوسیالیسته ګڼي، او وايي چې د هغې هدف د امریکا تباہ کول دي.

اساسي خبره دا ده چې د متحده ایالاتو اردو په افغانستان او عراق کې ناکامه سوې ده، مګر زموږ فوج په امریکا کې ستر موفقیت تر لاسه کړی دی. تاسې یو ځل د پنتاګون کلنی بودجه وګورئ.

که تاسې دا سوال مطرح کړئ چې ولې موږ دا جنګونه بایدو؟ جواب به دا وي چې موږ د خپل فوج سره حساب او کتاب نه کوو. بلخوا، موږ خپل فوج ته د پانګونې په سترګه ګورو. پنتګان موږ ته د خارجي جنګونو په اړه خاص درک او برداشت راپېچکاري کوي، هغوی زموږ افکارو ته شکل راکوي. که چېرې موږ پر فوج باندي انتقاد وکړو، هغوی سمدستي موږ د شکست په پلویټوب تورنوي، او راته وايي چې تاسې د جنګ خلګ نه یاست، بلکې تاسې یوازي مات او زبون خلګ یاست.

واقعیت دا دی چې زموږ امریکائي عسکر په خپلو زورنو کې پدې قانع دی چې هغوی پر سمه لاره روان دي. مګر هغه اشتباهات چې هغوی مرتکب سوي دي، او یا په مستقبل کې مرتکب کېږي، دا اشتباهات به تر هغه وخته پوري اصلاح نه سي تر څو موږ امریکایان راوېښ نه سو، او همدا اوسنی حاکم میلیټریزم او د نظامي ګري جنون رد نه کړو، د رواني نظامي ګري په مقابل کې موقف غوره نه کړو، او د ابدې جنګونو سره خپل مخالفت په ډاګه اعلام نه کړو.

پای